

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren lidt mere om professionsbacheloren. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det bliver en af de helt centrale diskussioner omkring sammenhængene og perspektivet i livslang uddannelse.

Skal det forstås sådan, at når man har haft indholdsdrøftelsen af de forskellige mellemlange videregående uddannelser, så ønsker ministeren, at professionsbacheloren bliver en mulighed som endemål på baggrund af de her drøftelser, eller er det stadig væk åbent, om man overhovedet vil have en professionsbachelor i sidste ende?

Jeg har forstået, at ministeren tilsluttede sig en række EU-lande, som ønsker at tilpasse deres uddannelsessystemer efter det angelsaksiske system, hvor der faktisk eksisterer en professionsbachelor. Er det også udtryk for, at det er endemålet? Hvis det er det, vil jeg bare sige, at det er vi meget glade for i SF, for det synes vi er utrolig centralt for de her drøftelser.

Jeg vil også spørge ministeren, hvad argumentationen er for, at man vælger at udskyde beslutningen om sundhedsuddannelsernes placering. Jeg kan forstå, at man mener, at det må opgavekommissionen tage sig af. Men jeg vil gerne høre, hvad ministerens holdning er til det, om man vil arbejde for i forbindelse med opgavekommissionen, at sundhedsuddannelserne ligesom de øvrige mellemlange videregående uddannelser bliver placeret i statens regi.

Endelig vil jeg spørge ministeren, om man har inddraget universiteterne i drøftelserne om Danmarks Pædagogiske Universitet, og hvordan man sikrer sig, at de pædagogiske felter, de arbejder med, bliver inddraget fremover.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror, det er et spørgsmål om nuancer og meget et spørgsmål om proces i forhold til professionsbachelorerne. Jeg tror, det er et meget afgørende skridt at tage i forhold til at sikre kvaliteten på de mellemlange videregående uddannelser, at man på den måde opgraderer dem og giver dem mulighed for et videre uddannelsesperspektiv.

Jeg vil meget gerne have, at vi får en professionsbachelor. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi går til værks uddannelse for uddannelse og ser, hvad den nuværende uddannelse skal

tilføres, hvad der skal bygges ovenpå, før vi vil kalde det for en bachelor, og at vi også gør os klart, hvilke overbygningsuddannelser en sådan bachelor skal give adgang til.

Jeg tror ikke, vi gør nogen en tjeneste ved at sige: Jamen af hensyn til vores internationale færden må vi have sådan en titel. Det er et vægtigt argument, men det er kun et delargument. Der skal også være en indholdsmæssig vurdering af, hvad en bachelor er, og hvad den kan bruges til, før vi skal begive os ind i at give nye titler.

Jeg håber, at det også kan blive en lejlighed til at genoplive diskussionen om bachelorer i universitetsregi, for jeg tror, at nogle af de bacheloruddannelser, vi har dér, stadig væk godt kunne trænge til et kærligt gennemblik i forhold til, at de egentlig kommer til at være bacheloruddannelser.

I forhold til sundhedsuddannelserne arbejder vi jo på en reform af de uddannelser i øjeblikket. Der har været forskellige udspil i forhold til den måde, som de fungerer på i øjeblikket, og det indgår også i drøftelsen.

Jeg synes, at vi lige pludselig har mange bolde i luften, hvis vi både vil se på reform, på samarbejde uddannelserne imellem og så også vil begynde at flytte dem. Det bliver lige pludselig tre strukturdiskussioner oven på hinanden, og risikoen er, at der ikke sker noget, eller at uddannelsernes indhold bliver det, der ofres i processen.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg føler anledning til at komme med et par enkelte forholdsvis korte bemærkninger.

Det skal først og fremmest være en tak for en positiv forhandling her i Folketingssalen om regeringens redegørelse. Jeg synes, at regeringen kan være tilfreds med en meget positiv modtagelse af redegørelsen.

Det er klart, at debatten i dag ikke er så dramatisk intens, som den var for 10 år siden. Fru Elisabeth Arnold beskrev i dag den intensitet, hvormed debatten om seminarielukninger skred over Folketingets scene for 10 år siden. Men sådan er det jo ofte, når debatten må handle mere om indhold end om form.

Jeg skal komme med et par enkelte bemærkninger, der handler om et forsøg på kommentarer til den debat, der har været om universiteterne rolle, i forhold til den gode debat om indhold. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at universiteterne har en stærk rolle at spille i